

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

26.7.2020 – Kirkastussunnuntai

Kirkaustettu Kristus

Tekstit:

Päivän psalmi	Ps. 97:1 – 2, 5 – 6, 10 – 11
1. lukukappale	2. Moos. 3:9 – 15
2. lukukappale	Ilm. 1:9 – 18
Evankeliumi	Mark. 9:2 – 8

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esme, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Kirkastuuko yhtään

Mark. 9:2–8

Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, pois toisten luota. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä ja hänen vaatteensa alkoivat hohtaa niin kirkkaan valkoisina, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaista saada aikaan.

Sitten heille ilmestyi Elia ja hänen kanssaan Mooses, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa. Pietari puuttui puheeseen ja sanoi Jeesukselle: ”Rabbi, on hyvä, että me olemme täällä. Me teemme kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle.” Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat kovin peloissaan.

Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!” Ja yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, he eivät enää nähneet siellä ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

Koettelevien koronakuukausien jälkeen näyttää siltä, että vähitellen alkaa kirkastua. Entisiä ja uusia mahdollisuuksia avautuu. Koetun jälkeen mietimme, onko maailma enää sama ja miten me itse kukin olemme muuttuneet. Aivan epäilemättä merkillinen vuosi 2020 jättää meihin jälkensä. Parhaimmillaan jotakin tärkeää kirkastuu yhteisestä elämästä, toivottavasti sellaista, mikä auttaa muuttamaan koko planeettamme elämän kestävämmälle mallille. Usein vaikeudet ja murrokset lopulta vievät meidät kuin näköalapaikalle, josta sielunmaisemamme avartuu ja me kasvamme ihmisinä.

Jeesuksen ja hänen ystäviensä patikointi korkealle vuorelle ei ollut mikään piknikki. Elettiin nimittäin vakavia, kohtalokkaita aikoja. Äskettäin Herra Jeesus oli kertonut opetuslapsilleen, että hänen on mentävä Jerusalemiin, missä vaikea kohtalo ja tuskallinen kuolema odottaisi häntä.

Tiedonanto oli sen verran järisyttävä, että se edellytti sulattelemista ja tulisi ratkaisevalla tavalla vaikuttamaan Herran seuraajien elämään. Näyttääkin, että opetuslapset aluksi kokonaan torjuvat pois tuollaisen surkean tulevaisuuden näkymän.

Matka vuorelle ei muuta tapahtumien kulkua, mutta se tarjoaa hengähdystauon, aikalisän, mahdollisuuden rukoukseen hiljaisuuteen ja miellyttävään yhdessäoloon. Pietari Jaakob ja Johannes saavat olla mukana tapahtumassa, jota he eivät koskaan myöhemmin unohda. Hetkistä vuorella muodostuu sielunmaisema, jolla on erityisen suuri merkitys pääsiäisen jälkeisinä aikoina.

Kristuksen ylösnousemus avaa kaiken aiemmin koetun aivan uuteen ja iäiseen valoon ja perspektiiviin. Taivas oli avoinna jo kirkastusvuorella - ainakin välähdyksenomaisesti. Nyt pääsiäisen, Helatorstain ja Helluntain seurauksena ikuista kirkkautta ei voi enää mikään himmentää. Vaikka elämä olisi kuinka rajoitettua ja ahdasta ja ahdistavaa, taivas pysyy auki.

Vaikka kirkastusvuoren kuvauksessa on lukuisia hätkähdyttäviä yksityiskohtia, keskeisintä jälleen kerran on Herra Jeesus Kristus itse. Hän on "Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva ja hän ylläpitää kaikkea olemassaolevaa sanansa voimalla." (Hebr. 1:3)

Mooseksen ja Elian näyttäytyminen vuorella osoittaa, että Jeesus on luvattu Messias, lain ja profeettojen edeltä ilmoittama täyttymys. Yhteys taivaaseen on avattu seposen selälleen Kristuksessa. Hän on Isän rakas Poika. "Kuulkaa häntä" rohkaisee ääni pilvestä.

Kirkastussunnuntain evankeliumi huipentuu siihen, että pelastuksemme ja autuutemme lujana perustana kuvataan yksin Kristusta. Kun kaikki yliajallinen kirkkaus ja muu ihmeellisyys on ohi ja kadonnut, kuvaus jatkuu: "Kun opetuslapset katsahivat ympärilleen, he eivät nähneet siellä ketään muuta kuin Jeesuksen yksin."

Uskonnolliset kokemukset, näyt, jumalalliset väliintulot, rukousvastaukset auttavat meitä ymmärtämään, että Jumalan voima ja läsnäolo on todellinen, Hän on kanssamme. Joskus yliajallinen kirkkaus yllättää meidät. Tällaisia kokemuksia annetaan rohkaisuksi, ehkä todistukseksi siitä, että olemme oikeassa suunnassa. Ei ihme, että Pietari viihtyy vuorella, kun saa tuntea, nyt ollaan oikeilla jäljillä. Arkisen todellisuuden ristiriitaisuus on Poissa. Tätä on usko, selkeyttä, selvyyttä! On hyvä, että olemme täällä. Eiköhän kyhätä majat!

Uskonnollisille kokemuksille on ominaista, että ne ovat ohimeneviä. Ne voivat olla merkityksellisiä, mutta ne tulevat ja menevät. Kuitenkaan usko ei voi koskaan perustua vaihteleviin tunteisiin ja näkyihin, niin paljon kuin niitä ehkä painotetaankin.

Yksin Herra Jeesus pysyy kaiken jälkeen. Hänessä meillä on kaikki, elämä ja autuus, myös taivaallinen kirkkaus ja ikuisen elämän varma toivo. Vapahtajan seurassa sinä saat vaelttaa koko ajan avoimen taivaan alla, olipa elämäsi miten suljettua ja rajoitettua tahansa.

Kristuksen ja hänen evankeliuminsa kirkkaus opitaan tuntemaan, kun pysytään hänen seurassaan niin vuoren huipulla hyvinä hetkinä kuin myös vaivoissa ja kuoleman varjon laaksossa. Jumalan kirkkaus ja kunnia säilyttää voimansa ja kirkastuu kirkastumistaan. Kristus meissä, kirkkauden toivo!

"Herra, et kesken heitä, tiedän sen,
viet taivaaseen.
Yön yli, vuorten, soiden, virtojen
viet taivaaseen.
Aamulla kasvot kirkkaat nähdä saan,
ja valkeus ei sammu milloinkaan." (virsi 508:3)

Jari Lahtinen

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church